

غزل شماره ۳۲۵

گردست دهد خاکِ کفِ پایِ نگارم
بر لوحِ بصرِ خطِ غباری بنگارم

بر بویِ کنارِ تو شدم غرق و امید است
از موجِ سرکشتم که رساند به کنارم

پروانه او گر رسدم در طلبِ جان
چون شمع همان دم به دمی جانِ بسپارم

امروز کَش سرزوفایِ من و اندیش
زان شب که من از غم به دعا دست برآرم

ز لُصین سیاهِ تو به دلدارِیِ عشاق
دادند قراری و بُردند قرارم

ای باد از آن باده نسیمی به من آور
کان بویِ شناخش بُود دفعِ خارم

گر قلبِ دلم را نهند دوست عیاری
من تقدِ روان در دَش از دیده شمارم

دامن مَفشان از منِ خاکی که پس از من
زین در تواند که بر باد غبارم

حافظ لبِ لَعش چو مرا جانِ عزیز است
عمری بُود آن بخرطه که جان را به لب آرام

تفسیر فال

برای دوستانی که در کنار تو هستند، حتی حاضر هستی جان خود را فدای آنها کنی، اما بهتر است کمی آن‌ها را مورد آزمایش قرار دهی و ببینی آیا آنها نیز همین احساس عمیق و واقعی را نسبت به تو دارند یا اینکه تنها برای گذراندن اوقات خوش با تو در کنار تو هستند. در این دوران زندگی، شفای دل خود را از خداوند مهربان طلب کن؛ او قادر است آرامش و امید را به قلب‌های آزرده بازگرداند. همچنین سعی کن با اعمال نیکو و رفتارهای مثبت

خود، یاد و خاطره خوبی‌هایی که در زندگی انجام داده‌ای را پس از مرگ ماندگار کنی. اینگونه است که انسان می‌تواند به جاودانگی دست یابد. بیشتر وقت خود را در نزدیکی خداوند بگذران و نسبت به عبادت اهتمام ورزید؛ چراکه این ارتباط معنوی نه تنها روح انسان را تسکین می‌دهد، بلکه او را به سمت نور و حقیقت هدایت می‌کند.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)